

LANDSCOURANT

National Gazette

Tweewekelijkse officiële uitgave van Sint Maarten

Jaargang 2016, nummer 23

Datum: 25 november 2016

INHOUDSOPGAVE

PAGINA

Medelingen, aankondigingen en oproepingen	1
Beleidsnota van de Ministerie van Justitie	4
Besluiten van de Minister van Justitie	21
Ministeriële Beschikkingen van de Minister van TEZVT	25

MEDEDELING

Wegens technische problemen is de Landscourant van 11 november 2016 NIET gepubliceerd. Alle documenten die bestemd waren voor de Landscourant van 11 november 2016 zijn in deze editie van de Landscourant opgenomen.

Excuus voor het ongemak

Team Landscourant

Uitgever: Ministerie van Algemene Zaken,
Afdeling Juridische Zaken en Wetgeving
Imperial Building, W.J.A. Nisbeth Road 23
Philipsburg, Sint Maarten
Tel.: 542 4724/542 4701 of fax: 542 9514.
Betaling via rekeningnummer: 32480003 (WIB)
o.v.v. Landscourant en uw factuurnummer of bij
Ontvanger.

Abonnementsprijs per 18 november 2011:
- Abonnement: Naf. 100,- incl. portokosten per
jaar bij vooruitbetaling;
- Losse nummers Naf. 4,-. Te koop bij de
Ontvanger.

Voor aankoop losse nummers en voor plaatsen
mededelingen is een betalingsbewijs vereist.

Aanleveren mededelingen:
- bij: Nationalgazette@sintmaartengov.org
- of op het adres van de uitgever op een
digitaal medium.

**Aanleveren uiterlijk dinsdag 6 december
2016 a.s. voor 12.00 uur 's middags.**

Tarieven afhankelijk van formaat, te vinden op
www.sintmaartengov.org (AB 2011, 33)

ECHTSCHIEDING

Bij beschikking gewezen op **12 september 2016**, door de E.A. heer Rechter bij het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats St. Maarten, tussen, **Cornelia Aloma McCleary** en **Bernard Alphonso Cocks**, is **uitgesproken de echtscheiding** tussen partijen voornoemd.(E 43/16)

De deurwaarder, S.M. APON

ECHTSCHIEDING

Bij beschikking gewezen op **13 juni 2013**, door de E.A. heer Rechter bij het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats St. Maarten, tussen, **Jannetta Blake** en **Joel Boothe**, wonende in Engeland, is **uitgesproken de echtscheiding** tussen partijen voornoemd.

De deurwaarder,

S.M. APON

OPROEPING

Bij exploit dd. **21ste November 2016**, heb ik, *Solange M. APON*, deurwaarder op St. Maarten, alhier. Opgeroepen: **Adenise Charles**, wonende op St. Maarten, aan de om op **maandag** de, **10^e april 2017** om **09:00** uur voormiddag ter zitting van het gerecht in eerste aanleg op St. Maarten, ten Raadhuis te Philipsburg te verschijnen, om op de vordering van **Hernso Claude**, procederende in persoon, te antwoorden.
(E 56/16)

De deurwaarder S.M. APON

AANKONDIGING

Bij vonnis van 3 november 2016 heeft de rechter-commissaris in het faillissement van:

Hypnotic Hotel & Entertainment N.V.
gevestigd te Sint Maarten,

de datum van de verificatievergadering vastgesteld op woensdag **23 november 2016 om 09.30 uur** in de Courthouse te Sint Maarten.

Crediteuren die hun vordering nog niet bij de curator hebben ingediend worden opgeroepen hun vordering voor of uiterlijk op 10 november 2016 bij de curator ter verificatie in te dienen. Verder is op vrijdag 4 november 2016 een ontwerp voor een akkoord door de gefailleerde ter inzage gedeponerd ter griffie van het Gerecht in Eerste Aanleg te Sint Maarten. Over dit ontwerp akkoord zal op de verificatievergadering worden beslist.

Curator, mr. M.R.B. Gorsira
VanEps Kunneman VanDoorne
Harbour View Office Complex B, unit 15
Sparrow Road 4
Philipsburg

T +1721 5422 902
F +1721 5422 907
gorsira@ekvandoorne.com
www.ekvandoorne.com

AANKONDIGING

Bij vonnis van 3 november 2016 heeft de rechter-commissaris in het faillissement van:

JMC Investments Holdings International N.V.

gevestigd te Sint Maarten,

de datum van de verificatievergadering vastgesteld op woensdag **23 november 2016 om 09.30 uur** in de Courthouse te Sint Maarten.

Crediteuren die hun vordering nog niet bij de curator hebben ingediend worden opgeroepen hun vordering voor of uiterlijk op 10 november 2016 bij de curator ter verificatie in te dienen.

Verder is op vrijdag 4 november 2016 een ontwerp voor een akkoord door de gefailleerde ter inzage gedeponneerd ter griffie van het Gerecht in Eerste Aanleg te Sint Maarten. Over dit ontwerp akkoord zal op de verificatievergadering worden beslist.

Curator, mr. M.R.B. Gorsira
VanEps Kunneman VanDoorne
Harbour View Office Complex B, unit 15
Sparrow Road 4
Philipsburg

T +1721 5422 902
F +1721 5422 907
gorsira@ekvandoorne.com
www.ekvandoorne.com

TERMINATION BANKRUPTCY

Zahira Emily Altagracia Marchena

The Court in First Instance of Sint Maarten by its decision of October 24, 2016 has completed liquidation of the bankruptcy of Ms. Zahira Emily Altagracia Marchena.

It was not possible to make any payment to unsecured creditors.

mr. H.A. Seferina, Trustee
HBN Law
W.G. Buncamper Road 33
Philipsburg, St. Maarten

BEEINDIGING FAILLISSEMENT

Het faillissement van de naamloze vennootschap

Leisure Properties N.V. is op grond van artikel 185 van het Faillissementbesluit geëindigd wegens het verbindend worden van de slotuitdelingslijst.

mr. Jeroen Veen
Falcon drive no. 2
Philipsburg, Sint Maarten

OPHEFFEN FAILISSEMENT

Bij beschikking van 24 oktober 2016 heeft het Gerecht in Eerste Aanleg van Sint Maarten het faillissement van

Coöperatieve Vereniging Christian Kingdom Council opgeheven wegens gebrek aan baten.

mr. Jeroen Veen
Falcon drive no. 2
Philipsburg, Sint Maarten

Alegra Style N.V.

Bij besluit van de algemene vergadering van aandeelhouders de dato 24 oktober 2016 is Alegra Style N.V., gevestigd te Sint Maarten, ontbonden en is de vereffenaar benoemd. De vereffenaar heeft bij haar aanvaarding vastgesteld dat er geen bekende activa zijn.

namens de vereffenaar,
H.Th.M. Burgers
Burgers & Fung-A-Loi Notarissen
Curaçao

Nota
Wapenbeleid
2016

Inhoud

1.	Inleiding	6
2.	Formele kader	6
2.1	Wettelijke criteria bij het verlenen van een wapenvergunning	7
3.	Restrictief vergunningsbeleid	7
3.1	Invulling van het begrip redelijk belang	8
3.2	Vrees voor misbruik-criterium	10
3.2.1	Criteria vrees voor misbruik	10
4.	Beslissing omtrent de aanvraag	13
4.1	Beoordeling	13
5.	Bewijs van schietvaardigheid	14
6.	Aantal en soort vuurwapen & munitie	14
7.	De machtiging	15
8.	Meldingsplicht vergunninghouder	15
9.	(Tussentijdse) intrekking	15
10.	Inbewaringgeving vuurwapens en munitie	16
11.	Toezicht	16
11.1	Deugdelijke bergplaats	16
11.2	Thuiscontrole	16
12.	Schietverenigingen	17
12.1	Verenigingsvergunning	17
12.2	Geen gevaar voor zichzelf, de openbare orde en veiligheid	17
12.3	Gebruik van verenigingswapens binnen de schietvereniging	17
12.4	Veiligheid	18
12.5	Procedure voor het verkrijgen van het lidmaatschap	18
12.6	Opslag van wapens en munitie bij schietvereniging	19
12.7	Vergunningen en bij te houden registers	19
12.8	Toezicht op schietverenigingen	19
13.	Toetsingsadviescommissie	20
14.	Rechtsmiddelen	20

1. Inleiding

Het Ministerie van Justitie ziet zich geconfronteerd met een groot aantal aanvragen om initiële afgifte dan wel hernieuwde afgifte van een (vuur)wapenvergunning¹. De afdoening van deze aanvragen kent een grillig frequentieverloop en afgiftebeeld. Niet alleen wacht een groot aantal aanvragen al jaren op afdoening, maar tegelijkertijd staat vast dat in het (recente) verleden zeer liberaal en zonder een duidelijk althans niet gepubliceerd wapenbeleid vergunningen voor allerhande wapens en munitie zijn verleend aan zowel bedrijven als individuele burgers op Sint Maarten. Dit alles valt te herleiden tot de afwezigheid van een duidelijk en transparant toetsingskader en vergunningenbeleid.

In verband hiermee en met het oogmerk de schijn van willekeur bij de afhandeling van bovenbedoelde voorraad aanvragen te voorkomen heeft een werkgroep invulling gegeven aan de opdracht van de Minister van Justitie om een zo concreet, objectief en transparant mogelijke toetsingskader voor de afdoening van aanvragen om wapenvergunning te ontwikkelen. De bevindingen van die werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van het Openbaar Ministerie – parket Sint Maarten, het Korps Politie Sint Maarten en de (beleids)afdeling Justitiële Zaken van het Ministerie van Justitie, worden hieronder weergegeven en zullen gelden als richtlijnen c.q. beleid bij de beoordeling en afdoening van alle aanvragen om wapenvergunning.

Reeds hier wordt gemeld dat het liberale vuurwapenbeleid flink is aangescherpt, hetgeen door de geest van de tijd noodzakelijk wordt geacht. Alle aanvragen staan in eerste instantie ter beoordeling van een tripartite samengestelde adviescommissie die – met name als de aanvraag betrekking heeft op vuurwapens – indachtig het onderstaande restrictieve beleid ter zake een uitermate strenge beoordeling zal moeten voeren. Het is de Minister van Justitie die de eindbeslissing neemt en derhalve eindverantwoordelijkheid heeft ten aanzien van aanvragen om machtigingen c.q. vergunningen krachtens de wapenwetgeving van Sint Maarten.

2. Formele kader

Uitgaande van het gegeven dat wet- en regelgeving veelal gecodificeerd beleid is, kan worden gesteld dat de wetgever het (vuur)wapenbeleid reeds op hoofdlijnen heeft geregeld in:

- de Vuurwapenverordening² en
- de Wapenverordening³.

Het wie, wat, wanneer, waar en hoe betreffende het voor handen mogen hebben van wapens en munitie is in deze wettelijke regelingen geregeld en slechts incidenteel uitgewerkt in een lagere regeling.⁴ In vorengenoemde landsverordeningen geldt het '*verboden, tenzij*' als uitgangspunt. Het '*tenzij*' omvat in beginsel het hebben van een vergunning (ook wel '*machtiging*' genoemd), afgegeven door of namens de Minister van Justitie.

In de zo-even gemelde lagere regelgeving is vastgesteld wie vrijgesteld zijn van het verbod om een wapen bij zich te hebben op de openbare weg of op enige voor het publiek toegankelijke plaats.⁵ Het gaat hier om het dragen van wapens door diensten van het openbaar gezag of van de

¹ In de relevante wapenwetgeving wordt gesproken van '*machtiging*'. De termen (wapen)vergunning en machtiging zijn hier uitwisselbaar en worden in dit document dan ook door elkaar gebruikt. Gelet op de definitie van vuurwapens onderscheidenlijk wapens in de Vuurwapenverordening onderscheidenlijk de Wapenverordening worden ook deze begrippen hier door elkaar gebruikt.

² Landsverordening houdende nadere voorzieningen op het stuk van wapens en munitie (AB 2013, GT No. 183)

³ Landsverordening houdende nadere voorzieningen op het stuk van wapens (AB 2013, GT No. 331)

⁴ Zie bijv. Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, ter uitvoering van artikel 2, onder 1, van de Wapenverordening (AB 2013, GT No. 164), waarin de gezagdragers en overig overheidspersoneel worden genoemd die vrijgesteld zijn van het verbod om een wapen bij zich te hebben op de openbare weg of op enige voor het publiek toegankelijke plaats.

⁵ Zie voetnoot 4.

openbare macht die voor de uitoefening van hun taak over dienstwapens mogen beschikken. Deze functionarissen hebben voor hun dienstwapen geen vergunning nodig en de overige wettelijke bepalingen zijn evenmin van toepassing.

Wettelijke criteria bij het verlenen van een wapenvergunning

Uit de bewoordingen en systematiek van voormelde wapenwetgeving volgt dat de wetgever, indachtig het uitgangspunt dat de overheid het geweldsmonopolie dient te hebben, het bezit en gebruik van wapens in beginsel heeft willen beperken tot de overheid. Ook heeft de wetgever kennelijk het aantal wapens in het publieke domein zoveel mogelijk willen beperken.

Ingevolge artikel 3 van de Vuurwapenverordening mogen particulieren alleen dan een vuurwapen en munitie voor handen hebben als de Minister van Justitie hen hiertoe een algemene of bijzondere machtiging – al dan niet onder voorwaarden – heeft verleend. Voorts volgt uit dit artikel dat een dergelijke machtiging slechts wordt verleend voor zover (a) enig redelijk belang dat vordert en (b) misbruik van de machtiging of van het vuurwapen niet te vrezen is. Ook kan de geldigheid van de machtiging in tijd en plaats kan worden beperkt. ‘Voorhanden’ betekent niet dat men het wapen letterlijk binnen handbereik dient te hebben. Als een houder van voormelde machtiging thuis een wapen bewaart en zich elders bevindt, dan heeft hij dat wapen nog steeds voorhanden, aangezien hij te allen tijde naar zijn huis kan gaan om het te pakken. In (sub)paragraaf 3.1 respectievelijk 3.2 wordt nader ingegaan op het hierboven bedoelde ‘redelijk belang’ respectievelijk ‘vrees voor misbruik’.

Daarnaast volgt uit artikel 2, onderdeel 9, van de Wapenverordening dat men voor het op de openbare weg of op enige voor het publiek toegankelijke plaats (onverpakt) bij zich hebben van een wapen in beginsel over een door de Minister van Justitie afgegeven machtiging dient te beschikken. Gelet op onderdeel 11 van datzelfde artikel valt onder het bij zich hebben of dragen⁶ van een wapen niet alleen het aan het lichaam dragen van een wapen (bijvoorbeeld door middel van een holster), maar ook het onmiddellijk binnen bereik hebben van een wapen. Denk bijvoorbeeld aan het in de achterbak van een auto onverpakt meevoeren van een wapen.

De wetgever heeft de Minister van Justitie aangaande diens bevoegdheid om bovengemelde machtigingen (= vergunningen) af te geven – overigens voor maximaal één (kalender)jaar - enige beoordelingsvrijheid toegekend. De wetgever verwacht echter wel dat een bestuursorgaan van deze vrije (discretionaire) bevoegdheid met beleid gebruik maakt. Zoals hierboven gesteld wordt met dit beleid invulling hieraan gegeven, waarbij wordt voldaan aan de kaders die bij of krachtens landsverordening hiervoor zijn opgenomen en waarbij de Minister ingevolge diens beoordelingsvrijheid, desnoods gemotiveerd, hiervan kan afwijken.

Restrictief vergunningsbeleid

Vanwege de overheid, meer in het bijzonder het Ministerie van Justitie, wordt al geruime tijd ingezet op het terugdringen van het aantal vuurwapens in het publieke domein. Vuurwapenbezit wordt gezien als risicofactor voor criminaliteit en geweld. Het beheersen van het vuurwapenbezit is dan ook een belangrijke maatregel in het kader van het integrale beleid gericht op preventie teneinde de criminaliteit in Sint Maarten terug te dringen.⁷

Teneinde het gebruik van vuurwapens bij onder meer overvallen en straat- en huisroof en levensdelicten te bestrijden, heeft het Ministerie van Justitie in overeenstemming met het Openbaar Ministerie en in goede samenwerking met het Korps politie Sint Maarten (verder: de politie) en de justitiële en politionele autoriteiten van het Franse deel van Sint Maarten, van 14

⁶ Vgl. artikel 2 van het Vuurwapenbesluit.

⁷ Vgl. Raad voor de rechtshandhaving in diens onderzoeksrapport ‘Detentiecapaciteit in Sint Maarten’: par. 4.2, p. 29.

oktober tot 5 november 2014 een grote, eilandbrede inleveractie van verboden vuurwapens georganiseerd: de zogenoemde 'Stop, Drop and Go' campagne. Hierbij werd het publiek in de gelegenheid gesteld illegale wapens zonder vrees voor strafvervolging bij de overheid in te leveren. Dit overheidsinitiatief, dat overigens geen vrijwaring van misdrijven die met behulp van de ingeleverde wapens gepleegd zijn bood, heeft ertoe geleid dat in ieder geval op het Nederlandse deel van Sint Maarten ongeveer 80 vuurwapens (en daarop gelijkende wapens) bij de politie zijn ingeleverd. Voornoemde campagne kan daarmee als zeer geslaagd worden genoemd. Kort na deze wapeninleveractie heeft de Procureur-Generaal de Richtlijn illegaal wapen- en munitiebezit⁸ uitgevaardigd die ziet op een strenge strafvordering met betrekking tot het voorhanden hebben van illegale vuurwapens en munitie.

De 'Stop, Drop and Go' campagne was gericht op de bestrijding van illegaal wapenbezit en ging uit van de vooronderstelling dat aan elke vorm van wapengeweld, wapenbezit voorafgaat. Door het wapenbezit te verminderen kan mogelijk ook het gebruik ervan worden teruggebracht. Deze gedachtegang wenst de Minister van Justitie ook door te trekken bij het legaal wapenbezit. Ook het legaal wapenbezit dient te worden beteugeld, aangezien ieder wapen in het publieke domein nu eenmaal een potentieel ernstige risico oplevert voor de openbare orde en veiligheid. Voorkomen dient te worden dat onvoldoende betrouwbare personen op legale wijze in het bezit van vuurwapens worden gesteld. Dit betekent concreet dat de hierboven gemelde liberale wijze van vergunningverlening in het verleden, als gevolg waarvan in de samenleving ten onrechte het beeld is gecreëerd dat men in beginsel recht heeft op een wapen(vergunning), niet dient te worden voortgezet.

Hier wordt benadrukt dat men te Sint Maarten, evenals in de overige Koninkrijkslanden, in beginsel juist géén juridisch (overigens ook geen morele) recht heeft op een wapenvergunning. Zoals hierboven reeds is gemeld, volgt uit de bewoordingen en systematiek van de Sint Maartense wapenwetgeving dat het bezit en gebruik van wapens zoveel mogelijk dient te worden beperkt tot de overheid.

Men dient zich ervan bewust te zijn dat de verstrekking van een machtiging op grond van artikel 3 van de Vuurwapenverordening een (tijdelijke) uitzondering vormt op het algemene verbod op het voorhanden hebben van vuurwapens. Zoals hierboven reeds gemeld, wordt die machtiging verleend, als aan twee open normen is voldaan: (a) het 'redelijk belang-criterium' en (b) het 'geen-vrees-voor-misbruik-criterium'. De discretionaire bevoegdheid van de Minister van Justitie en diens grote mate van beoordelingsvrijheid om te bepalen of voldaan is aan de wettelijke criteria voor de afgifte van een (vuur)wapenvergunning noopt tot onder meer het geven van een nadere invulling van deze criteria. Hiervoor is aansluiting gezocht bij de Nederlandse Circulaire Wapens en Munitie⁹.

Invulling van het begrip redelijk belang

Voorop wordt gesteld dat de beoordeling van het begrip 'redelijk belang' zo zeer afhankelijk is van de omstandigheden van het geval, dat hiervoor geen algemene regels zijn te geven. Hieronder wordt evenwel beschreven hoe door het Ministerie van Justitie tegen dit wettelijk criterium wordt aangekeken.

Bij het bepalen of er in een concreet geval sprake is van een redelijk belang bij het voorhanden mogen hebben van een wapen zal een belangenafweging moeten worden gemaakt. Het zwaarwegende maatschappelijke belang van de veiligheid in de samenleving, met de daaraan verbonden plicht voor de overheid om deze veiligheid te waarborgen, zal worden afgezet tegen het

⁸ Richtlijn voor strafvordering nr. 2015/01. De richtlijn is op 1 maart 2015 in werking getreden en heeft het rechtskarakter van een aanwijzing als bedoeld in artikel 5, vierde lid, van de Rijkswet openbare ministeries van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

⁹ Circulaire Wapens en Munitie 2015/2 (Stcrt. 2015, nr. 41295).

persoonlijke of bedrijfsbelang van de aanvrager bij het voor handen dan wel bij zich mogen hebben van een wapen.

Uitgaande van het ingezette beleid om wapens en munitie in de Sint Maartense samenleving zo veel mogelijk terug te dringen, zal een redelijk belang voor het dragen van een wapen niet gauw aanwezig worden geacht. In beginsel dient het algemeen belang van de openbare orde en de veiligheid te prevaleren boven het persoonlijk bezit en gebruik van een wapen. Aangezien met deze nota ingezet wordt op de preventieve aanpak van het wapenbezit is, anders dan voorheen, geen ruimte voor de veronderstelling van een redelijk belang bij de aanvrager van een wapenvergunning, maar dient de aanvrager de aanwezigheid van een dergelijk belang gemotiveerd en onderbouwd aan te tonen.

De aanvrager zal met andere woorden het nut en de noodzaak van het voor handen mogen hebben van een wapen uitvoerig moeten motiveren in diens aanvraag. Hierbij wordt aangetekend dat een bedrijfseconomisch belang of gepercipieerd onveiligheidsgevoel in beginsel geen redelijk belang als bedoeld in de Vuurwapenverordening oplevert. Niet gauw zal worden aangenomen dat een redelijk belang het vordert dat een particulier een pistool of revolver voorhanden heeft. Zelfverdediging zal slechts in zeer uitzonderlijke gevallen als redelijk belang worden erkend. Niet langer wordt zonder aantoonbare dringende noodzaak hiertoe wapenvergunningen verleend voor e.g. de bescherming van een bedrijf of instelling, waarvan de aanvrager bestuurder is, of voor de bescherming van woning, goederen en familie. Evenwel is niet uitgesloten dat een wapenvergunning wordt verstrekt ten behoeve van de persoonlijke verdediging van personen die een objectief en groot risico lopen en die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen dit groot risico in grote mate beperkt en hen kan beschermen. Van geval tot geval zal moeten worden beoordeeld of van zodanige uitzonderlijke gevallen sprake is, dat van het algemene verbod van het voorhanden hebben van wapens dient te worden afgeweken. Voorts dienen bij de beoordeling van de aanvraag ook de betrouwbaarheid van de aanvrager en diens geoefendheid in de omgang met vuurwapens te worden betrokken.

Sint Maarten kent geen schietsportcultuur en heeft ook (nog) geen schietverenigingen. In beginsel levert het bedrijven van de schietsport dan wel het enkel lid zijn van een schietvereniging dan ook geen redelijk belang op ter rechtvaardiging van het individuele wapenbezit. Leden van een schietvereniging dienen gedurende hun lidmaatschap gebruik te maken van een verenigingswapen. Evenmin kent Sint Maarten een zodanige jachtcultuur dat de jacht op voorhand dient te worden aangemerkt als een redelijk belang dat de afgifte van een wapenvergunning kan rechtvaardigen.

Ook het houden van een verzameling vuurwapens zal niet licht worden aangemerkt als een redelijk belang dat de verlening van een reeks vergunningen vordert. Aangetoond dient te worden dat de verzameling van algemeen wetenschappelijk of historisch belang is, zoals die wordt gehouden door musea en soortgelijke instellingen, dan wel dat de verzameling gehouden wordt in georganiseerd verband teneinde een serieuze studie te maken van de historische of technische ontwikkeling van vuurwapens.

Beveiliging van buitenlandse bewindslieden en gezagsdragers

Een aparte categorie van uitzonderingen wordt gevormd door de beveiliging van bewindslieden en gezagsdragers. Aan buitenlandse beveiligingsfunctionarissen van buitenlandse bewindslieden kunnen tijdelijke wapenvergunningen op ad hoc basis worden verstrekt. Een recent voorbeeld hiervan is het bezoek van de Franse president Hollande en de Franse politica Le Pen, vergezeld van hun persoonlijke beveiligers, waarbij de wapenvergunning werd toegespitst op de hoedanigheid van de persoon, soort wapen en het aantal munitie. Ook werd de vergunning in tijd en ruimte beperkt.

Beveiligingsbedrijven: geld- en waardetransport

Beveiligingsbedrijven zullen middels concrete contracten moeten aantonen dat ze daadwerkelijk aan (geld)waardetransport doen. Dit betekent dus dat beveiligingsbedrijven die slechts statutair aan waardetransport niet bijvoorbaat een wapenvergunning zullen krijgen. Beveiligingsbedrijven dienen de behoefte om het personeel voor de uitoefening van hun beveiligingstaken te bewapenen te motiveren en onderbouwen. Daarbij komt dat het vuurwapenbezit met name zal worden toegestaan ten behoeve van en gedurende de daadwerkelijke uitoefening van de specifieke beveiligingstaak: i.c. gedurende het transport.

Vrees voor misbruik-criterium

Indien het redelijk belang bij het voorhanden hebben van een (vuur)wapen (en munitie) is komen vast te staan, kan de wapenvergunning niettemin worden geweigerd als blijkt dat er ten aanzien van de aanvrager vrees voor misbruik van het wapen- bestaat. Aan personen die onvoldoende betrouwbaar zijn om wapens en munitie voorhanden te hebben dient geen wapenvergunning wordt verleend. Wapens en munitie vormen een potentieel ernstige bedreiging voor de veiligheid in de samenleving indien zij in handen komen van personen die onvoldoende betrouwbaar zijn om wapens en munitie voorhanden te hebben. Alleen wanneer ten aanzien van de aanvrager de redelijke overtuiging bestaat dat hem het wapenbezit kan worden toevertrouwd – dat wil zeggen dat de aanvrager geen gevaar voor zichzelf, de openbare orde of veiligheid kan vormen – zal een vergunning voor het voor handen mogen hebben van wapen en munitie worden afgegeven.

Gelet op het betrokken zwaarwegende maatschappelijke belang van de veiligheid in de samenleving en de daaraan voor de overheid verbonden plicht deze veiligheid te waarborgen, wordt er een restrictief beleid gevoerd waar het de toepassing van het criterium 'geen vrees voor misbruik' betreft. Er dient te allen tijde erop te worden toegezien dat geen misbruik wordt dan wel kan worden gemaakt van de bijzondere positie van de vergunninghouder ten opzichte van anderen, aan wie het niet is toegestaan om wapens of munitie voorhanden te hebben. Juist vanwege die positie moet erop kunnen worden vertrouwd dat de vergunninghouder de relevante wettelijke voorschriften stipt naleeft en hij zich onthoudt van gedragingen die een ernstige aantasting van de rechtsorde met zich kunnen brengen. Tegen de achtergrond van voormeld maatschappelijk veiligheidsbelang is reeds geringe twijfel aan het verantwoord zijn van een af te geven of reeds afgegeven wapenvergunning voldoende reden gelegen om de vergunning niet af te geven dan wel in te trekken, mits deze twijfel objectief toetsbaar is.¹⁰ De reden dient gemotiveerd te worden ter bevordering van de rechtszekerheid en ter voorkoming van willekeur.

Criteria vrees voor misbruik

Het moge voor zich spreken dat aan een aanvrager of houder van een wapenvergunning met antecedenten die een risico vormen voor wapen- en munitiebezit geen wapen en munitie dient te worden toevertrouwd. Voor een objectieve beoordeling van de vraag of in een bepaald geval sprake is van vrees voor misbruik van de vergunning of van het wapen zal op de eerste plaats gebruik dienen te worden gemaakt van vastgelegde politieke informatie. Hierbij kan blijken van:

- a. veroordelingen en andere rechterlijke uitspraken;
- b. andere omtrent de aanvrager bekende feiten.

Ad a (veroordelingen en andere rechterlijke uitspraken)

Als zich ten aanzien van de personen in kwestie - aanvragers respectievelijk houders van een wapenvergunning - een van de hierna volgende situaties voordoet dan wel heeft voorgedaan, is dat reeds voldoende aanleiding om de vergunning te weigeren respectievelijk in te trekken wegens vrees voor misbruik:

¹⁰ Dit is in Nederland vaste rechtspraak: zie ABRvS 18 juni 2014, ECLI:NL:RVS:2014:2244

- a. men is in de acht jaren voorafgaand aan de beoordeling opgenomen is geweest in een psychiatrisch instituut dan wel ter beschikking is gesteld. (De periode van 8 jaren sluit aan bij de beoordelingstermijn voor een verklaring omtrent gedrag);
- b. men is door de rechter in de laatste 8 jaar onherroepelijk veroordeeld geweest voor:
 1. het plegen van een misdrijf waarbij een (on)voorwaardelijke gevangenisstraf is opgelegd;
 2. het plegen van een misdrijf waarbij geweld of bedreiging met geweld heeft plaatsgevonden;
 3. het plegen van een misdrijf of overtreding op grond van de wapenwetgeving;
 4. het plegen van een misdrijf of grond van de Opiumlandsverordening.(Hierbij geldt, dat de in detentie doorgebrachte tijd telt niet mee voor de periode van acht jaar. De periode van acht jaar gaat dus pas in nadat betrokkene is vrijgelaten uit de gevangenis.)
- c. men is binnen de laatste vier jaren bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak veroordeeld wegens het plegen van een misdrijf waarbij een geldboete of een taakstraf is opgelegd (het strafblad wordt na vier jaren uit het strafregister verwijderd);

Een langere termijn kan worden aangehouden indien de aard of de ernst van de verweten gedragingen, de kans op recidive, de recente persoonlijke ontwikkelingen van de betrokkene, de pleegdatum of eventuele verzwarende omstandigheden daartoe aanleiding geven; in het bijzonder als de aanvrager (vergunninghouder) op basis van diens strafrechtelijk verleden moet worden gekenschetst als een recidivist of een gewoontecrimineel. Daar zal aanleiding toe zijn wanneer de veroordelingen buiten de termijn aansluiten op enkele of een reeks veroordelingen binnen de termijn. Een incidentele veroordeling buiten de termijn of meerdere van die veroordelingen, maar dan in een geïsoleerde periode die verder in het verleden ligt, worden niet in de beoordeling betrokken, tenzij het om een zeer ernstig feit gaat waaraan bij de vergunningaanvraag niet kan worden voorbijgegaan. Bij gebleken illegaal wapenbezit, ongeoorloofd wapengebruik, ernstige geweldsdelicten, drugsdelicten of een lange reeks van strafbare feiten is er alle reden zware maatstaven aan te leggen ten aanzien van de periode waarover de aanvrager zal moeten aantonen zich aan de wettelijke normen te kunnen houden.

Transacties

Vrijwillige betaling van een geldsom, als bedoeld in artikel 1:149 van het Wetboek van Strafrecht (een transactie met het Openbaar Ministerie), wordt gelijkgesteld met een onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak.

Hoger beroep

Wanneer sprake is van hoger beroep of cassatie wordt – voor het bepalen van de termijn van weigering c.q. intrekking – de datum van uitspraak in eerste aanleg als uitgangspunt genomen. Tot dat een uitspraak onherroepelijk is geworden wordt een uitspraak waar nog hoger beroep dan wel cassatie tegen openstaat of waar hoger beroep dan wel cassatie tegen is ingesteld, gelijk gesteld met een onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak.

Buitenlandse veroordelingen

Een veroordeling in het buitenland, wegens overtreding van een aldaar geldende strafbepaling, wordt gelijk gesteld met een veroordeling in Sint Maarten voor zover het feit ook in Sint Maarten strafbaar is gesteld.

Andere rechterlijke uitspraken dan veroordelingen

Het gaat hierbij om vrijspraak wegens het ontbreken van wettig en overtuigend bewijs en om ontslag van alle rechtsvervolging. Vrijspraak houdt niet in dat de verdachte het feit niet heeft gepleegd, maar dat de rechter niet voldoende bewezen acht dat de verdachte het feit heeft gepleegd. Na vrijspraak kan er nog altijd een reden bestaan om te vrezen dat misbruik zal worden gemaakt.

Bij ontslag van rechtsvervolging is de rechtbank van oordeel dat het feit bewezen is, maar dat het feit of de dader niet strafbaar is. Dit kan bijvoorbeeld het gevolg zijn van ontoerekeningsvatbaarheid van de dader of wanneer er sprake is van noodweer(exces). Dit soort gevallen leiden uiteraard tot de conclusie dat het voorhanden hebben van wapen en munitie niet of niet langer aan de aanvrager kan worden toevertrouwd. Indien het gaat om een feit dat niet strafbaar is dan kan het plegen ervan in principe niet leiden tot intrekking of weigering van een vergunning.

Ad b (andere omtrent de aanvrager bekende feiten)

Men dient zich ervan bewust te zijn, dat in een antecedentenonderzoek in het kader van een aanvraag om een verklaring omtrent het gedrag (VOG) slechts wordt nagetrokken wat omtrent de aanvrager aan onherroepelijk geworden vonnissen is vermeld in de justitiële documentatie. Uitspraken waartegen beroep is ingesteld komen daar niet in voor en evenmin de gegevens die in de registers van de politie worden opgeslagen: bijvoorbeeld gegevens over burenruzies, echtelijke twisten, verkeren in criminele kringen en allerlei andere zaken die niet tot vervolging door Justitie hebben geleid, maar wel dienen te worden meegewogen wanneer onderzoek wordt gedaan naar de betrouwbaarheid van een aanvrager dan wel houder van een vergunning tot het voorhanden mogen hebben van wapen(s) en munitie. De gegevens die tot de afwijzing van de aanvraag om een wapenvergunning hebben geleid, dienen te zijn vastgelegd in een document waartoe de aanvrager toegang kan krijgen via diens inzagerecht. Het kan derhalve zo zijn, dat niet de justitiële documentatie, maar de politieregister een doorslaggevende rol speelt. De volgende andere bekende feiten ('zachte informatie') geven eveneens reden om een wapenaanvraag af te wijzen of een bestaande wapenvergunning in te trekken.

Sepots en processen-verbaal

Ook door het openbaar ministerie geseponeerde zaken (sepots) wegens procedurele fouten in de opsporingsfase, of omdat de zaak te lang is blijven liggen, wegens gering feit of wegens geringe strafwaardigheid van het feit, kan een grond voor weigering of intrekking van een wapenvergunning zijn. Een sepot omdat betrokkene ten onrechte als verdachte is aangemerkt zal geen rol bij de beoordeling van een aanvraag om een wapenvergunning kunnen spelen.

Een proces-verbaal dat (nog) niet tot een veroordeling heeft geleid of het geval dat een persoon in hechtenis heeft gezeten zonder dat er sprake is van een onherroepelijke uitspraak kan er ook toe leiden dat een wapenaanvraag wordt afgewezen dan wel dat een bestaande wapenvergunning wordt ingetrokken. De reden voor weigering dan wel intrekking is immers niet de veroordeling van de aanvrager of andere omtrent de aanvrager bekende feiten, maar de vrees voor misbruik. Die vrees kan ook bestaan zonder dat sprake is van een veroordeling.

Psychische gesteldheid

Het is in beginsel niet verantwoord om aan een persoon die, door welke oorzaak dan ook, onder sterke psychische druk staat - wat tot uitdrukking komt in een onvoorspelbaar gedragspatroon of (bijvoorbeeld) alcohol- en drugsmisbruik en waarbij de indruk bestaat dat de persoon zichzelf niet in de hand heeft - het voorhanden hebben van vuurwapens en munitie toe te vertrouwen. Die persoon zou anders een gevaar voor zichzelf en voor de openbare orde en veiligheid zijn. Als de aanvrager dan wel vergunninghouder in kwestie een andere mening is toegedaan, dan dient deze het tegendeel te bewijzen door een schriftelijke verklaring van een erkende arts of een erkende psycholoog. Uit deze verklaring dient duidelijk te blijken dat de art of psycholoog bekend is met de problemen van de betrokkene en dat deze niet (langer) een belemmering vormen om betrokkene een vergunning te verlenen voor het voorhanden hebben van (vuur) wapens. Bij twijfel aan de betrouwbaarheid van de door de arts of psycholoog afgewezen verklaring kan vanwege de minister worden verzocht om een second opinion. In paragraaf 3.2 is reeds erop gewezen dat de (beoogd) wapenbezitter in een bijzondere positie komt ten opzichte van andere burgers voor wie een verbod op wapenbezit geldt. Van hem mag dan ook in redelijkheid worden geëist en verwacht dat hij zelf

aannemelijk maakt dat hij geen gevaar vormt voor zichzelf en zijn medeburgers: onder andere door meer inzicht te verschaffen in zaken over zijn persoonlijke situatie, waaronder ook diens mentale gesteldheid, die relevant zijn voor de beoordeling of sprake is van vrees voor misbruik.

Risicofactoren inzake de psychische gesteldheid van aanvragers of wapenhouders met het oog op potentieel misbruik van een vuurwapen zijn:

- Klinische factoren (psychische stoornis, verslaving, gedwongen opnamen, forensische zorg en suïcidale gedachten);
- Stressvolle omstandigheden (problemen in relationele sfeer, problemen in de arbeidssfeer of opleiding, gebrekkig sociaal steunsysteem en stressvolle levensomstandigheden);
- Specifieke kenmerken van de aanvrager (agressie, crimineel gedrag, impulsiviteit en zelfregulatie, zelfstandige handelingsbekwaamheid, fascinatie voor geweld, extreme uitingen en/of uitingen van radicalisering).

Beslissing omtrent de aanvraag

Beoordeling

Bij de beoordeling van een aanvraag om een wapenvergunning zal de Minister van Justitie zich in eerste instantie laten leiden door het vanwege de eerder vermelde tripartite samengestelde adviescommissie¹¹ opgestelde advies omtrent de aanvrager. Die beoordeling, en derhalve ook de advisering, vereist een inhoudelijke afweging waarbij ten aanzien van de aanvrager getoetst dient te worden aan het 'redelijk belang-criterium' en het 'geen-vrees-voor-misbruik-criterium'. De adviescommissie zal haar adviestaak actief en kritisch dienen in te vullen. Van belang hierbij is dat de beoogde wapenbezitter zelf het nut en de noodzaak van het wapenbezit onderbouwd aantoont en vervolgens ook aantoonbaar aannemelijk maakt dat hij geen gevaar vormt voor zichzelf en zijn medeburgers. Van degene die over een wapen wenst te beschikken en daarmee een bijzondere positie ten opzichte van andere burgers wenst in te nemen mag ten behoeve van een juiste en zorgvuldige beoordeling van diens aanvraag in redelijkheid worden geëist dat hij zelf inzicht verschaft in zaken over zijn persoon en persoonlijke situatie, waaronder ook diens medische en mentale gesteldheid.¹²

De adviescommissie dient zich bij de beoordeling van de aanvraag ervan te vergewissen dat de aanvrager de volgende zaken heeft aangetoond onderscheidenlijk heeft overgelegd:

- a. de aanvrager is minimaal 25 jaar;
- b. de aanvrager is ingeschreven en woonachtig in Sint Maarten;
- c. de aanvrager heeft een redelijk belang bij het wapen;
- d. ten aanzien van de aanvrager bestaat geen vrees voor misbruik van het wapen;
- e. een geldig identiteitsbewijs;
- f. een uittreksel uit de basisadministratie;
- g. een verklaring omtrent het gedrag;
- h. een beschrijving van het aan te schaffen vuurwapen;
- i. Een medische alsook een psychologische geschiktheidsverklaring.

Het uittreksel uit de basisadministratie alsook de verklaring omtrent het gedrag, de medische geschiktheidsverklaring en de psychologische geschiktheidsverklaring mogen alle niet ouder zijn dan drie maanden voorafgaand aan het tijdstip van het indienen van de aanvraag. De medische geschiktheidsverklaring en de psychologische geschiktheidsverklaring dienen te zijn afgegeven door een door het Ministerie van Volksgezondheid, Sociale Zaken en Arbeid erkende arts. Uit de geneeskundige verklaringen dient uitdrukkelijk te blijken dat de fysieke en mentale gesteldheid

¹¹ Zie ook par. 13

¹² Zie ook artikel 3, derde lid, van de Vuurwapenverordening, waar is bepaald, dat de aanvrager zo veel mogelijk de van hem gevraagde inlichtingen en bescheiden verstrekt.

van de persoon in kwestie een verantwoord en veilig omgaan met het vuurwapen niet in de weg staat, derhalve dat de (beoogd) wapenbezitter geen gevaar voor zichzelf, de openbare orde of veiligheid vormt. Herhaald wordt, dat de adviescommissie bij de beoordeling of sprake is van vrees voor misbruik bijzondere aandacht dient te hebben voor de in subparagraaf 3.2.1. genoemde zachte informatie aangaande de aanvrager. Als de aanvrager niet alle bovengemelde bescheiden heeft ingediend, geen redelijk belang heeft bij het wapen dan wel er ten aanzien van hem sprake is van (signalen die kunnen duiden op) vrees voor misbruik, dan zal diens aanvraag worden afgewezen.

Men dient zich te bedenken dat de afgifte dan wel jaarlijkse verlenging van een wapenvergunning een momentopname blijft en geenszins garandeert dat het wapen ook daadwerkelijk in veilige handen is of blijft. Het gevaar dat van een wapen uitgaat blijft aanwezig, terwijl de persoonlijke situatie van de vergunninghouder c.q. wapenbezitter tussentijds kan veranderen. De overheid, i.c. meerbedoelde adviescommissie, zal zich ook tussentijds een beeld moeten vormen of het wapen nog steeds in veilige handen is. De wet biedt immers de mogelijkheid een reeds verleende machtiging om een wapen voor handen te hebben te allen tijde te schorsen of in te trekken.¹³

5 Bewijs van schietvaardigheid

Het bewijs van schietvaardigheid dient te worden afgegeven nadat de aanvrager het desbetreffende opleidingsprogramma met goed gevolg heeft afgerond. Uit de afgegeven schietvaardigheidscertificaat volgt de schietbekwaamheid en de beheersing van het vuurwapen, de relevante kennis van de wapenwetgeving en het Wetboek van Strafrecht en kennis en vaardigheden met betrekking tot de veiligheid en de te nemen voorzorgsmaatregelen. Het opleidingsprogramma wordt afgesloten met een af te nemen schietvaardigheidstoets. Het is de aanvrager niet toegestaan voorafgaand aan de ontvangen schietvaardigheidscertificaat het wapen elders dan waar hij de schietvaardigheid beoefent voorhanden te hebben. De machtiging van het vuurwapen treedt in werking op het moment dat het schietvaardigheidscertificaat is afgegeven.

6 Aantal en soort vuurwapen & munitie

Per persoon zal in beginsel bezit van één vuurwapen worden toegestaan. Dit vuurwapen zal in diens machtiging worden opgenomen. De aanvrager dient bij de aanvraag het merk, typeomschrijving en nummer en kaliber van het door de aanvrager aan te schaffen vuurwapen aan te geven. Zowel het vuurwapen als de munitie dient bij een erkende wapenhandelaar te worden aangeschaft. De aanvrager is vrij in de keuze van het vuurwapen en bijbehorende munitie met dien verstande dat:

- a. uitsluitend een vuistvuurwapen is toegelaten, te weten een revolver of een pistool;
- b. uitsluitend munitie is toegestaan die bij het toegelaten vuurwapen behoort;
- c. het kaliber niet zwaarder is dan 9 millimeter voor een pistool en 0.38 inch voor een revolver;
- d. uitsluitend volmantel munitie is toegestaan;
- e. de munitie te allen tijde is opgeslagen in de daarvoor bestemde kluis in de locatie die in de machtiging is aangegeven;
- f. de vergunninghouder slechts in het bezit mag zijn van maximaal 50 patronen, behorende bij diens wapen.

Na eerste verkrijging biedt de vergunninghouder het vuurwapen in originele verpakking en niet voor gebruik gereed zijnde onverwijld aan de politie ter registratie. De politie registreert de persoonsgegevens van de wapenbezitter alsook de technische kenmerken van het wapen: aard, merk, model, type/benaming, kaliber en serienummer.

¹³ Zie artikel 3, vierde lid, van de Vuurwapenverordening.

Het vuurwapen mag niet worden gedragen op de openbare weg, tenzij hiervoor een vrijstelling geldt dan wel een afzonderlijke machtiging dat dit nadrukkelijk toestaat is afgegeven.¹⁴ Het vervoer van het wapen van of naar de woning of naar het bedrijf moet in gesloten verpakking zitten en het wapen mag gedurende het vervoer niet voor gebruik gereed zijn. Op de locatie die in de machtiging is toegelaten mag het vuurwapen slechts de munitie inhouden die voor dat vuurwapen geschikt is. Het vuurwapen mag niet doorgeladen zijn en mag niet zichtbaar worden gedragen. De opsporingsambtenaren zijn te allen tijde bevoegd de naleving van de gestelde verplichtingen te controleren.

Als bij controle de niet naleving van de gestelde verplichtingen wordt geconstateerd, neemt de opsporingsambtenaar het vuurwapen in bewaring en stelt hij de Minister onverwijld schriftelijk hiervan op de hoogte. De Minister kan besluiten om het vuurwapen terug te geven aan de houder, dan wel de machtiging in te trekken. In alle gevallen waarbij het langer voorhanden hebben van een vuurwapen als een veiligheidsrisico wordt ingeschat kan de machtiging worden ingetrokken en kan de politieinlevering van het wapen van de houder vorderen teneinde het wapen in bewaring te nemen.

7 De machtiging

In de machtiging kunnen aan het voorhanden hebben van een vuurwapen en munitie nadere voorwaarden worden gesteld.¹⁵ De machtiging treedt in werking nadat de aanvrager het bewijs van schietvaardigheid heeft ontvangen en nadat de politie de door de aanvrager aangebrachte kluis heeft gecontroleerd. De aanvrager of houder van een machtiging draagt gedurende het voorhanden hebben van een vuurwapen zowel de machtiging als het bewijs van schietvaardigheid. Indien de houder die het vuurwapen voorhanden heeft geen geldige machtiging en het bewijs van schietvaardigheid kan tonen aan opsporingsambtenaar die daarnaar gevraagd heeft, wordt het vuurwapen door de opsporingsambtenaar in bewaring genomen en indien nodig naar het politiebureau overgebracht. Nadat de houder de geldige machtiging en het bewijs van schietvaardigheid aan de opsporingsambtenaar heeft getoond, geeft de opsporingsambtenaar het vuurwapen en de munitie terug aan de rechtmatige houder.

8 Meldingsplicht vergunninghouder

Een vergunninghouder die om welke reden dan ook met zijn vuurwapen heeft geschoten dient hiervan melding te doen aan de politie. Ook als dit enkel en alleen het schieten in de lucht betreft. Het achterwege laten van een melding kan leiden tot intrekking van de vergunning en inbewaringneming van het vuurwapen vanwege vrees voor misbruik.

9 (Tussentijdse) intrekking

Niet is uitgesloten dat tot tussentijdse intrekking van de vergunning en inbewaringneming van het wapen wordt overgegaan indien blijkt dat de aanvrager geen redelijk belang meer heeft of als er vrees voor misbruik bestaat. Daarnaast zal tot intrekking worden overgegaan indien geconstateerd is dat bij de afgifte van de machtiging onjuiste gegevens bij de aanvraag zijn verstrekt. Ook bij misbruik van de vergunning dan wel van het wapen en de munitie of bij het niet voldoen aan de in de machtiging gestelde voorwaarden zal worden overgegaan tot intrekking.

¹⁴ Zie artikel 2, onderdeel 9, van de Wapenverordening

¹⁵ Zie artikel 3, lid 2, onderdeel 5, van de Vuurwapenverordening.

10 Inbewaringgeving vuurwapens en munitie¹⁶

Indien de aanvrager een wapen of munitie voorhanden heeft zonder daartoe gerechtigd te zijn, is de aanvrager verplicht deze in bewaring te geven aan de politie, die het in bewaring zal houden voor de Minister. Een in bewaring afgegeven wapen kan onbruikbaar worden gemaakt als onherroepelijk vaststaat dat er geen machtiging (meer) wordt afgegeven voor het desbetreffende wapen. Indien er sprake is van dringende aan het algemeen belang ontleende gronden kan degene die een wapen of munitie voorhanden heeft worden gelast deze binnen een gestelde termijn in bewaring te geven. Ook indien een vergunninghouder komt te overlijden dienen de nabestaanden het vuurwapen en munitie in bewaring af te geven aan de politie.

11 Toezicht

Het toezicht op de naleving behelst onder meer dat er controles worden uitgevoerd op de naleving van de regelgeving zonder dat er sprake hoeft te zijn van een (vermoedelijke) overtreding van een wettelijk voorschrift. Met het toezicht op de naleving van de wapenwetgeving en de bij de wapenvergunning gestelde voorschriften zijn de volgende personen belast¹⁷:

- a. de ambtenaren van politie;
- b. de ambtenaren van de Landsrecherche;
- c. de daartoe aangestelde buitengewone agenten van politie;
- d. de ambtenaren van de Douane.

Deze personen beschikken over de in de Vuurwapenverordening en Wapenverordening opgenomen specifieke toezichthoudende bevoegdheden.

11.1 Deugdelijke bergplaats

De houder van een machtiging dient het wapen deugdelijk op te bergen. De wapens en munitie moeten afzonderlijk van elkaar worden opgeborgen, in beginsel in afgesloten kluisen die verankerd zijn aan de muur of in de vloer. Aldus wordt voorkomen dat bij een eventuele inbraak zowel wapens als munitie worden buitgemaakt en dat het wapen direct schietklaar is. Ook wordt het risico op ongelukken zodoende beperkt en tevens wordt hiermee voorkomen dat iemand in een opwelling wapens en munitie kan pakken. De politie controleert en bepaalt of de opbergplaats(en) alsmede de wapenkluis geschikt en acceptabel zijn.

11.2 Thuiscontrole

Bij alle vergunninghouders dient ten minste eenmaal per jaar en onaangekondigd te worden gecontroleerd of het wapen dat de vergunninghouder voor handen heeft, beantwoordt aan de omschrijving op de machtiging en of de opbergmogelijkheden voor de wapens en munitie voldoen aan de eisen van deugdelijkheid en veiligheid. Mede in verband met de bij de politie beschikbare capaciteit dienen die controles bij voorkeur plaats te vinden volgens een risicobenadering: personen die blijk hebben gegeven het niet zo nauw te nemen met de naleving van de voorschriften dienen aan een intensiever toezicht te worden onderworpen dan personen van wie is gebleken dat zij de voorschriften wel stipt naleven.

Het (eerste) huisbezoek dient door de politie ook gebruikt te worden om zich een beeld te vormen van de leefsituatie van de (beoogde) wapenhouder alsmede van diens huisgenoten en burens, aangezien hieruit een indicatie kan volgen voor verder onderzoek. De thuiscontrole is absoluut geen huiszoeking. De politie dient zich te beperken tot de ruimtes waar de wapenopbergplaats zich bevinden en die met toestemming van de bewoner mogen worden betreden.

¹⁶ Vgl. de artikelen 9 en 10 van de Vuurwapenverordening.

¹⁷ Zie artikel 13 van de Vuurwapenverordening en van de Wapenverordening in samenhang met artikel 184, van het Wetboek van Strafvordering.

12 Schietverenigingen

Ingevolge artikel 2a, eerste lid van de Wapenverordening kan alleen aan schietverenigingen met volledige rechtsbevoegdheid een vergunning worden verleend. Die vergunning houdt in dat de verenigingen is vrijgesteld van het verbod om vuurwapens en munitie voorhanden te hebben.¹⁸ Onder een schietvereniging wordt een vereniging verstaan die bij notariële akte is opgericht en die blijkens haar statuten tot doel heeft haar leden in de gelegenheid te stellen om de schietsport te beoefenen. Voor een schietvereniging die in aanmerking wenst te komen voor een verenigingsvergunning geldt de eis van volledige rechtsbevoegdheid. Rechtsbevoegdheid wil zeggen, dat de vereniging zelfstandig drager van rechten en verplichtingen is. Om volledige rechtsbevoegdheid te krijgen, dient de verenigingen haar statuten vast te leggen in een notariële akte.

12.1 Verenigingsvergunning

Aan een schietvereniging kan een vergunning als bedoeld in artikel 2a van de Wapenverordening worden verleend. Een dergelijke vereniging dient zich uitsluitend bezig te houden met het beoefenen van de schietsport. Het beleid van de vereniging moet er nadrukkelijk op gericht zijn dat de schietsport in verenigingsverband wordt beoefend. Een combinatie van een schietvereniging met enige vorm van wapenhandel die zodanig is dat het sociale aspect van de schietsportvereniging niet is gewaarborgd zal niet worden vergund. Het is daarom niet toegestaan dat de vereniging permanente openingstijden hanteert die het risico in zich dragen dat het aantal leden van de vereniging dat de schietsport beoefent, dit op tijdstippen doet waarop niet of nauwelijks sprake is van sociale controle. In het beleid van de vereniging moet nadrukkelijk zijn geborgd dat er sprake is van verenigingsavonden of verenigingsdagdelen, waarbij een substantieel deel van de leden aanwezig is. Teneinde de beoefening van de schietsport in verenigingsverband en ook het veiligheids- en sociale aspect alsook de sociale controle te borgen, is het van belang dat altijd een lid van het bestuur dat de rechtspersoon vertegenwoordigt, aanwezig is. Slechts in uitzonderingsgevallen kan worden volstaan met een door het bestuur gemachtigde persoon die tevens lid is van de vereniging.

Ook de verenigingsvergunning is geldig voor maximaal 1 jaar en kan vervolgens telkens met een jaar worden verlengd. De vergunning tot het voorhanden hebben van de verenigingswapens en munitie wordt op naam gesteld van de beheerder(s) van de vereniging.

12.2 Geen gevaar voor zichzelf, de openbare orde en veiligheid

Gelet op de grote gevaarzetting van vuurwapens is het noodzakelijk om het voorhanden daarvan streng te reguleren. Tegenover zowel de vereniging als de bestuurders van de vereniging en jegens de beheerders mag geen vrees voor misbruik bestaan. Van de bestuurders van de schietvereniging en haar leden wordt verwacht dat die op de hoogte zijn van de wapenwetgeving en deze strikt naleven. De schietvereniging dient er te allen tijde voor zorg te dragen dat de wapens en munitie die zij voorhanden mag hebben alleen ter hand van haar leden worden gesteld en dat die leden met een dergelijke verantwoordelijkheid kunnen omgaan. De vereniging zal haar leden dan ook zelf streng moeten toetsen aan het hierboven besproken criterium van 'geen vrees voor misbruik'. De vereniging dient derhalve ten aanzien van elk van haar leden vast te stellen dat die geen gevaar voor zichzelf, de openbare orde of veiligheid (kunnen) vormen.

12.3 Gebruik van verenigingswapens binnen de schietvereniging

Binnen een schietvereniging dienen de leden (en de introducés) gebruik te maken van de verenigingsfaciliteiten. Zoals in paragraaf 3.1 reeds is gesteld, levert het enkele lidmaatschap van een schietvereniging geen redelijk belang op die afgifte van een individuele wapenvergunning vordert. De leden van de schietvereniging komen in beginsel niet in aanmerking voor een vergunning voor een privéwapen. Zij kunnen gedurende het lidmaatschap gebruik maken van de verenigingswapens en munitie die de vereniging hen ter beschikking stelt. Het spreekt voor zich

¹⁸ Zie artikel 3, tweede lid, onderdeel 4, van de Vuurwapenverordening.

dat de vereniging alleen het type wapen en het soort munitie aan de leden ter beschikking mag stellen welke zij zelf krachtens de vergunning voor handen mag hebben.

12.4 Veiligheid

Met het oog op het voorkomen van gevaar voor de openbare of veiligheid dient voor het gebruik van verenigingswapens en munitie het volgende in acht te worden genomen.

- De schietvereniging beschikt over een veiligheidsreglement voor de schietbaan en heeft die ook als zodanig kenbaar gemaakt aan haar leden (en introducés);
- De schietvereniging houdt een wapenuitgifteregister bij;
- De schietvereniging houdt een munitie-uitgifteregister bij;
- De schietvereniging beschikt over voldoende veiligheidsfunctionarissen c.q. baancommandanten, die tijdens de schietsportactiviteiten toezien op een veilig verloop van de schietsportactiviteiten. Er dient minimaal één veiligheidsfunctionaris c.q. baancommandant tijdens de schietsportactiviteiten aanwezig te zijn.
- De beheerder dient er op toe te zien dat het verenigingswapen door het lid, na afloop van diens oefening, zo spoedig mogelijk aan hem wordt teruggegeven;
- Het gebruik van de verstrekte munitie aan leden geschiedt onder toezicht van de beheerder. Na afloop van de schietoefening dient de niet verschoten munitie bij de beheerder te worden afgegeven. De beheerder dient erop toe te zien dat die munitie niet buiten de schietbaan wordt meegenomen;
- De accommodatie van de schietsportvereniging dient over voldoende (nood)uitgangen te beschikken die in geval van een calamiteit kunnen worden gebruikt;
- De accommodatie van de schietsportvereniging dient te voldoen aan de geldende bouw- en milieuvorschriften. In het bijzonder dient men beducht te zijn voor het ricochetgevaar: harde aanschietbare delen van bijvoorbeeld staal en van steen dienen daarom conform de voorschriften bekleed te zijn.

12.5 Procedure voor het verkrijgen van het lidmaatschap

De schietvereniging dient bij degene die zich als lid aanmeldt zelf te vragen naar andere persoonlijke en medische omstandigheden, die de beoefening van het schieten kunnen belemmeren en veiligheidsrisico's kunnen opleveren. Dit onderzoek richt zich op de motieven van de lidmaatschap en de eventuele strafbare antecedenten.

Het gaat hier om de volgende risicofactoren:

- Klinische factoren (psychische stoornis, verslaving, gedwongen opname, forensische zorg en suïcidale gedachten);
- Stressvolle omstandigheden (problemen in de relationele sfeer, problemen in de werksfeer of opleiding, gebrekkig sociaal steunsysteem en stressvolle levensomstandigheden)
- Specifieke kenmerken van de aanvrager (agressie, crimineel gedrag, impulsiviteit en zelfregulatie, zelfstandige handelingsbekwaamheid, radicalisering, extreme uitingen, fascinatie voor wapens en/of geweld).

Aangezien van een schietvereniging niet verwacht kan worden dat zij alle relevante informatie tot haar beschikking krijgt, kan volstaan worden met het laten invullen en ondertekenen van een door de minister goedgekeurd aanmeldingsformulier en een zogenoemde "Eigen Verklaring" door een potentieel lid. Het aanmeldingsformulier bevat de algemene persoonsgegevens en in de Eigen Verklaring dien vragen te worden beantwoord omtrent de persoonlijke omstandigheden en psychische gesteldheid van de betrokkene.

De aanmelder dient 25 jaar of ouder te zijn en dient de volgende stukken te overleggen:

- Een ingevuld formulier met algemene gegevens, alsmede een ingevulde en getekende Eigen Verklaring;
- Kopie van een geldig legitimatiebewijs; de vereniging registreert het soort en nummer van het legitimatiebewijs in de eigen administratie.

- Een recente verklaring omtrent het gedrag (VOG) van niet ouder dan drie maanden voorafgaand de aanmelding.
- Uittreksel van het bevolkingsregister (de persoon dient ingezetene van Sint Maarten te zijn en woonachtig te zijn aan de Nederlandse zijde);

Nadat door een kandidaatlid een verzoek voor een lidmaatschap is ingediend, start de procedure tot verkrijging van een lidmaatschap. De periode die voorafgaat aan het gewoon lidmaatschap is een kennismakingsperiode oftewel een tijd van proeflidmaatschap. Deze periode van proeflidmaatschap bedraagt circa 3 maanden. In deze periode zal door het bestuur van de schietvereniging dienen worden beoordeeld of de betrokkene als gewoon lid kan worden toegelaten. Het gaat erom of de persoon zowel geestelijk als lichamelijk in staat is om een wapen te hanteren. Belangrijk is of de persoon betrouwbaar is. De betrokkene die zich als lid aangemeld heeft dient een introductie cursus te volgen. In deze introductie cursus komt in ieder geval aan de orde een instructie omtrent de veiligheid op de schietbaan, de omgang met vuurwapens, de basistechniek van een of meerdere schiet(sport)disciplines en tenslotte een proeve van schietveiligheid.

12.6 Opslag van wapens en munitie bij schietvereniging

Het opbergen van verenigingsvuurwapens en munitie bij een schietvereniging zelf is toegestaan mits aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- De schietvereniging dient te beschikken over een deugdelijk afsluitbare ruimte waarin afzonderlijk afsluitbare kluisen zijn geplaatst en die zijn goedgekeurd door de brandweer en de politie.
- De reservesleutels van de afzonderlijk afsluitbare kluisen mogen niet in het pand van de vereniging worden opgeslagen.
- Indien bij de schietvereniging meer dan 25 vuurwapens worden opgeslagen, dient de ruimte waarin de kluisen zijn geplaatst alsmede het gebouw waarin deze ruimte is gelegen voorzien te zijn van een alarminstallatie die is aangesloten op een particuliere alarmcentrale.

12.7 Vergunningen en bij te houden registers

De schietvereniging dient te beschikken over de vereiste vergunningen die op de accommodatie aanwezig dienen te zijn. Het bestuur van de schietvereniging dient tevens een Bestuursreglement te kunnen overleggen. Ook dient de vereniging een risico-inventarisatie en risico-evaluatie op te stellen alsmede een calamiteitenplan. Daarnaast dient de schietvereniging een presentieregister en schietbeurtenregister aan te houden. Aangezien de schietvereniging over verenigingswapens beschikt met de bijbehorende munitie, dient de vereniging voor de uitgifte van die wapens en munitie afzonderlijke registers aanwezig te hebben: de hierboven onder paragraaf 21.4 vermelde wapenuitgifteregister en munitie-uitgifteregister. Ten aanzien van de munitie die aan de leden van de vereniging ter beschikking wordt gesteld, dient de schietvereniging een munitiestaat te hanteren.

12.8 Toezicht op schietverenigingen

Het hoeft geen betoog dat de controlefrequentie bij een schietvereniging hoger dient te zijn dan de thuiscontroles van wapenvergunningen. Bij een controle van een schietvereniging dient naast de in paragraaf 11.2 genoemde punten tevens aandacht te worden besteed aan de volgende punten:

Is de vereniging vergund?

Is de verenigingsbeheerder in de positie om toezicht te houden op de schutter aan wie een verenigingswapen ter is hand gesteld en ziet hij er, eventueel in samenspraak met de baancommandant, op toe dat niet verschoten munitie wordt ingeleverd?

Is er een presentieregister aanwezig en wordt dit nauwgezet bijgehouden?

Worden de voorschriften met betrekking tot het opbergen en gebruik van verenigingswapens en -munitie nageleefd?

De schietvereniging dient op verzoek van de toezichthouders c.q. opsporingsambtenaren inzage van al haar registers te geven.

13 Toetsingsadviescommissie

Alle aanvragen om wapenvergunningen worden in eerste instantie beoordeeld door een door de Minister ingestelde adviescommissie, bestaande uit vertegenwoordigers van het Openbaar Ministerie, de politie, en de afdeling Justitiële Zaken (Ministerie van Justitie). De adviescommissie handelt overeenkomstig deze beleidsregels, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. De Minister zal na en op basis van het advies van deze commissie beslissen omtrent een aanvraag om wapen –of verenigingsvergunning. De Minister kan - mits gemotiveerd - afwijken van het door de adviescommissie uitgebrachte advies.

14 Rechtsmiddelen

Op beslissingen omtrent aanvragen om vergunningen krachtens meergenoemde wapenregelgeving is de Landsverordening administratieve rechtspraak (Lar) van toepassing. Ingevolge artikel 16, vierde lid, van de Lar doet het bestuursorgaan bij zijn beschikking mededeling van de mogelijkheid van het indienen van beroep en de termijn, waarbinnen het beroepschrift moet worden ingediend en dient in de oorspronkelijke beschikking te worden gewezen op de mogelijkheid van het indienen van een bezwaarschrift en de termijn waarbinnen het bezwaarschrift moet worden ingediend. In verband hiermee zal in elke beschikking omtrent een aanvraag om een wapenvergunning of een vergunning voor een schietvereniging mededeling moeten worden gedaan van de mogelijkheid van het indienen van een bezwaarschrift en de termijn waarbinnen het bezwaarschrift moet worden ingediend bij de Minister. Tevens zal een mededeling worden gedaan van de mogelijkheid van het instellen van beroep en de termijn van indiening van het beroepschrift. Na ontvangst van de beslissing op bezwaar kan binnen een termijn van zes weken beroep worden ingesteld bij het Gerecht in eerste aanleg van Sint Maarten.

Besluit van de Minister van Justitie houdende benoeming buitengewone agenten van politie

Gelet op:

Artikel 10 Rijkswet Politie van Curaçao, van Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba (hierna aangeduid als: Rijkswet Politie).

BESLUIT:

Artikel 1

De hierna genoemde medewerkers van het Ministerie van Toerisme, Economische Zaken, Verkeer en Telecommunicatie (TEZVT) worden per 15 november 2016 voor de duur van drie jaren opnieuw aangesteld als buitengewoon agent van politie en beschikken over de bevoegdheden, bedoeld in artikel 13, leden 2 en 7, van de Rijkswet Politie:

- a. Dhr. Shaka S. Lake;
- b. Dhr. Keeven W. Duzong;
- c. Dhr. Raymond I. Jacobs;
- d. Dhr. Arsenio A. Rombly;
- e. Mw. Cheryl N. Shewpersad;

Artikel 2

De buitengewone agenten van politie, bedoeld in artikel 1, zijn bevoegd tot het opsporen van de feiten strafbaar gesteld bij of krachtens wetgeving op het gebied van sloop- en luchtvaart, tenzij bij landsverordening aan anderen opgedragen.

Artikel 3

De diensthoofden van de uitvoerende organisaties, onder wier verantwoordelijkheid de buitengewone agenten, bedoeld in artikel 1, werkzaam zijn, brengen per kwartaal aan de Minister van Justitie verslag uit over:

- a. de verrichte opsporingsactiviteiten en het aantal gevallen waarin daarbij gebruik is gemaakt van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 13, leden 2 en 7, van de Rijkswet Politie;
- b. het aantal klachten dat is ingediend tegen de buitengewone agenten van politie en de aard van die klachten.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dagtekening ervan en is geldig tot 15 november 2019.

Dit besluit wordt met de bijlage in de Landscourant geplaatst.

Philipsburg, **07/11/2016**

De Minister van Justitie,

Edson G. Kirindongo

Ingevolge de Landsverordening administratieve rechtspraak kunnen de (rechts)personen die door deze beschikking rechtstreeks in hun belang zijn getroffen, daartegen binnen 6 weken na de dag waarop de beschikking is gegeven beroep instellen bij het Gerecht in eerste Aanleg van Sint Maarten of een bezwaarschrift indienen bij de Minister van Justitie.

**BESCHIKKING VAN DE 04/11/2016
MINISTER VAN JUSTITIE**

Gelezen:

Het bericht, ingekomen via e-mail van 31 oktober 2016, van de heer mr. M.J. de Kort waarin hij verzoekt om ontslag met ingang van 1 december 2016 als voorzitter van de Commissie van Toezicht bij de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op Sint Maarten (verder te noemen: Commissie van Toezicht) en om benoeming per dezelfde datum van diens collega-rechter mr. J.J.J. (Johannes) Schols tot voorzitter van de Commissie van Toezicht;

Gelet op:

Artikel 16 van de Landsverordening beginselen gevangeniswezen en de artikelen 35 en 36 van de Gevangenismaatregel;

BESLUIT:

Artikel 1

De heer mr. M.J. de Kort onder dankzegging voor de bewezen diensten eervol ontslag te verlenen als voorzitter van de Commissie van Toezicht.

Artikel 2

De heer mr. J.J.J. Schols tot 10 oktober 2019 te benoemen tot voorzitter van de Commissie van Toezicht.

Artikel 3

Te bepalen dat deze beschikking in werking treedt met ingang van 1 december 2016 en in de Landscourant wordt geplaatst.

Philipsburg, **04/11/2016**

De Minister van Justitie

Edson G. Kirindongo

LANDSBESLUIT

Van 12 may 2016 , no.LB -16/0284

DE GOUVERNEUR VAN SINT MAARTEN,

Op voordracht van de Minister van Justitie;

Overwegende:

- dat vanwege het aantal ambtenarenzaken en de herverdeling van zaken in het Gerecht in aanleg van Sint Maarten het noodzakelijk is om rechter-plaatsvervanger in ambtenarenzaken te benoemen;

Gelet op:

- artikel 9 van de Regeling Ambtenarenrechtspraak;

BESLUIT:

Artikel 1

Mevrouw mr. C.W.M. Giesen wordt met ingang van 1 juli 2016 voor de duur van zes jaren benoemd tot rechter-plaatsvervanger in ambtenarenzaken.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de dagtekening van de Landscourant waarin het wordt geplaatst. Indien de Landscourant waarin dit landsbesluit wordt geplaatst, wordt uitgegeven na 1 juli 2016, werkt dit landsbesluit terug tot en met 1 juli 2016.

Philipsburg, **12 mei 2016**
De Gouverneur van Sint Maarten

22/05/2016

De Minister van Justitie

MINISTERIËLE BESCHIKKING

VAN DE 10 Nov 2016

MINISTER VAN TOERISME, ECONOMISCHE ZAKEN, VERKEER EN TELECOMMUNICATIE

NR.: 2016/2439

in overweging genomen hebbende:

het verzoekschrift d.d. 16 augustus 2016, van Dhr. Larry Donker, "Deputy Mannaging Director, van de "Princes Juliana International Airport (PJIAE N.V.)", strekkende tot het verlenen van ontheffing van artikel 28 van de Luchtvaartlandsverordening, voor het uitvoeren van een luchtvaartvertoning boven het territorium van Sint Maarten zoals aangegeven in bijlage A van deze beschikking;

het Calamiteitenplan van dhr. F. Versteegh, "Display Director SXM Airshow";

het advies, betreffende restricties en procedures van de luchtverkeersdienst-"Air Traffic Control" van de "Princes Juliana International Airport (PJIAE N.V.)";

de Verklaring van geen bezwaar van het Ministerie van Justitie;

het advies van het Hoofd van de Dienst Lucht-, en Scheepvaart en de Inspecteur luchtverkeersbeveiliging en operaties luchtvaartterreinen van de Sectie luchtvaart;

gelet op:

- artikel 28, derde lid, jo. eerste lid van de Luchtvaartlandsverordening;
- artikel 3 vijftiende lid, van de Ministeriële beschikking mandaat Luchtvaartlandsverordening en Landsbesluit toezicht luchtvaart;

HEEFT BESLOTEN:

Artikel 1 Algemeen

Aan de PJIAE N.V., hierna de aanvrager, ontheffing te verlenen van het in artikel 28 eerste lid, van de Luchtvaartlandsverordening genoemde verbod:

- a. om op 13 november 2016 van 15.00u tot 16.30u lokale tijd in de "Great Bay area", met inachtneming van artikel 2 en 3 van deze beschikking genoemde voorwaarden, een luchtvaartvertoning(en generale repetitie op 11 november) uit te voeren boven het territorium van Sint Maarten zoals aangegeven in bijlage A van deze beschikking.
- b. de luchtvaartvertoning betreft;
"Paradropping performance";
"Aerobatic performance", en;
"Fly-by`s by Coastguard Curacao, Customs Team Martinique and Sikorsky Chopper".
- c. de luchtvaartvertoning ("Aerobatic performance") wordt uitgevoerd met de hieronder genoemde luchtvaartuigen;

Luchtvaartuig

PITTS S-2S
EDGE 540

Registratie nummer

N540SS
N540SG

Artikel 2 Voorwaarden

1. De ontheffing wordt verleend onder de volgende voorwaarden:
 - a. alle vluchten in verband met de luchtvaartvertoning worden uitgevoerd in samenwerking met de plaatselijke luchtverkeersdienst, de "Air Traffic Control - Princess Juliana International Airport".
 - b. alle aanwijzingen van de plaatselijke luchtverkeersdienst worden strikt en direct opgevolgd.
 - c. de luchtvaartvertoning ("area of operations") vindt plaats in de "Great Bay Area" zoals aangegeven in Bijlage A van deze beschikking en onder de coördinaten:
N 18°01'24 W 63°03'16
N 18:01:14 W 63°02'41
N 18°01'02 W 63°03'23
N 18°02'52 W 63°02'48
tussen de "SFC(surface level) – FL 65 (Flight Level)".
 - d. alle restricties en procedures zoals opgenomen in Bijlage B¹⁹ behorende bij deze beschikking worden strikt en direct opgevolgd.

Artikel 3 Verantwoordelijkheid

1. De aanvrager en de leider van de luchtvaartvertoning ("Display Director SXM Airshow"), dragen er zorg voor dat de gezagvoerders van de opererende luchtvaartuigen bekend zijn met de inhoud van deze beschikking.
2. De aanvrager en leider van de luchtvaartvertoning ("Display Director SXM Airshow") dragen er zorg voor dat de hulpdiensten/middelen zoals, brandweer, politie, medische diensten en overige diensten bekend zijn met de inhoud van het calamiteitenplan zoals opgenomen in Bijlage C van deze beschikking.
3. De aanvrager is aansprakelijk voor schade aangebracht aan personen en goederen, in de lucht, water en aardoppervlak.
4. Deze beschikking wordt ingetrokken, indien de voorwaarden onder artikel 2 en 3 niet- of niet volledig worden nageleefd.

Artikel 4 Geldigheidsduur

1. Deze beschikking treedt met inachtneming van artikel 1 lid a van deze beschikking, in werking op 11 november 2016 en is geldig tot en met 13 november 2016.
2. Deze beschikking wordt na ondertekening in het Landscourant geplaatst.

Philipsburg,
Minister van Toerisme, Economische Zaken,
Verkeer en Telecommunicatie

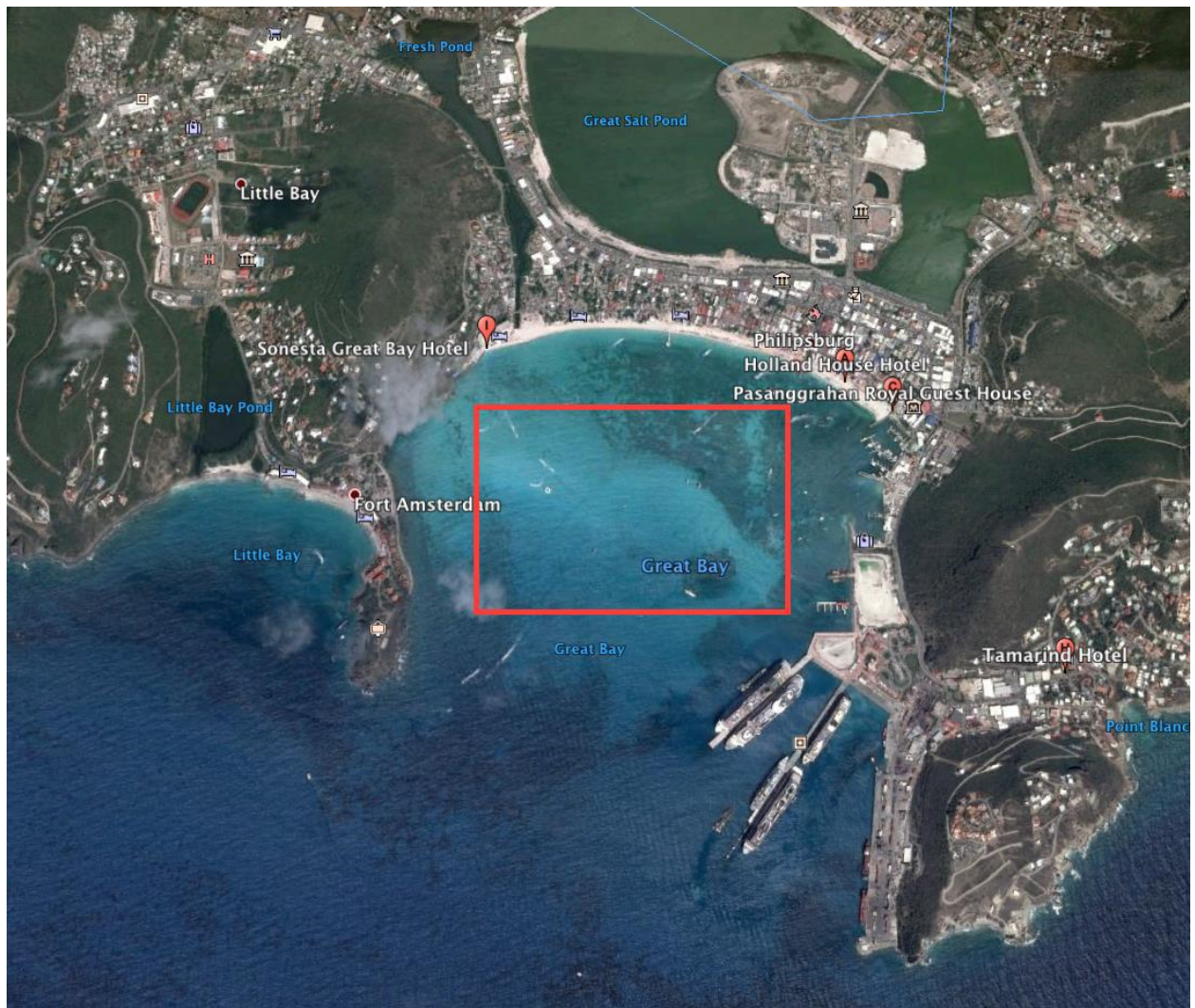
Namens deze,

Louis Halley
Hoofd van de Dienst Lucht,- en Scheepvaart

¹⁹ Bijlage B en C liggen ter inzage bij de sectie Civil Aviation

Ministeriële Beschikking van: NR:2016/2439**MB NR.:2016/2439****Bijlage A****Plattegrond vertoningsgebied**

(Area of Operation)

“Paradropping area with landing at the beach”

MB NR.:2016/2439

